

Paintings
by Nadja Cohen

FYSIS
KRYPTETHAI
FILEI

LUONTO RAKASTAA KÄTKEYTYMISTÄ
NATUREN ÄLSKAR ATT GÖMMA SIG
NATURE LOVES TO HIDE

Helsinki Cathedral Crypt

4.8.2026 - 16.8.2026

Opening event : Tuesday 17:00-19:00

Opening hours

Mon-Sat 10-17   Sun 11-17

Free entrance

nadjacohen.fr

Näyttely   Utställning   Exhibition

Nadja Cohenin työ löytää inspiraationsa ihmisen elinehdoista, inkarnaatiosta maan päällä. Hänen teoksiaan säestää halu ymmärtää elävän ja elottoman enigmaattista suhdetta. Taiteilija omaksuu tradition aiheita, mutta niitä pienen aksenttivariaation kautta muuttaen, ja siten merkityksiä muuntaen. Ihmiskeho ja luonnonkappaleet heijastavat toisiaan. Kiven kuvasta syntyy muotokuva, kalliolohkareen pinnasta maisema. *Terra incognita* ei ole ainoastaan muualla, minne voimme liikkua, vaan myös jalkojemme alla – ja meissä. Tietyissä mielessä tämä kuvallinen maailma asettaa meidät jälleen siihen luontoon, joka Herakleitoksen mukaan rakastaa kätkeytymistä (*fysis kryptesthai filei*).

Nadja Cohens verk hämtar sin inspiration ur människans jordiska livsvillkor. Hennes målningar uttrycker en vilja att förstå det enigmatiska förhållandet mellan det levande och det livlösa. Konstnärinnan återknyter till traditionella motiv, men modifierar dem genom en nästan omärklig tyngdpunktsförskjutning som i grunden förändrar deras innebörd. Den mänskliga kroppen och andra naturting återspeglar varandra. Bilden av en sten blir ett porträtt, klippans yta ett landskap. *Terra incognita* är inte enbart en plats, dit vi kan färdas, utan finns också under våra fötter – och inom oss. Man kunde säga att denna bildvärld återplacerar oss i den natur som enligt Herakleitos älskar att gömma sig (*fysis kryptesthai filei*).

Nadja Cohen's work draws inspiration from the human condition, embodied on earth. One senses in her paintings a desire to articulate the enigmatic relationship between the animate and the inert. The artist revisits traditional themes, but modifies them with a subtle shift in emphasis, which profoundly transforms their significance. The human body and the physical body reflect one another. The image of a stone becomes a portrait, the surface of a rock, a landscape. *Terra incognita* is not only a place elsewhere, to which we can go, but also under our feet – and within us. In a certain sense this world of images resituates us in the nature which according to Heraclitus loves to hide (*physis kryptesthai philei*).